

Kaybolan İz

– NEJAT HOCA · 15 Mart 2025

Bilsin ki hayat,
bir nehrin yankısıdır,
suskun kayaların arasında
bir ses arar kendine.
Bir sabah,
karşı kıyıda solmuş çiçekleri fark edersin,
rüzgarın ardında
bir çağrı duyarsın belki,
ama anlamazsın.
Gülümseyerek gelen gölge,
sessizce
kalbinden geçerken,
arkasında unutulmuş bir zaman bırakır.
Bir bakış,
bir söz,
bir gülüş
ve kaybolan bir iz.
Bilsin ki hayat,
görünmez bir yolcudur,
izleri taşın altında,
sesi rüzgarın içinde saklıdır.
Düşen her yaprak,

bir hikaye yazar
ve hiçbir hikaye
gerçekten bitmez.
Gecenin yıldızları,
bir sırrın peşinde sürüklenir
ve sabahın ışığında
yeni bir gölgeye dönüşür.
Belki de gerçek,
zamanın içinde kaybolan
o tek nefeste saklıdır.
Ve hayat,
her kayboluşun içinde
kendini bulur.
çilekeş*